



Publicació setmanal

Administració: Anselm Clavé, 30

Preu: 25 cèntims

## Dues classes de gent

E. Cap on la dones, ara, Pauet?

P. Home, ja ho pots comptar, cap a missa, a mirar el senyor rector què ens explica avui.

E. Això rai, prou; paraules, moltes. No tinguis por que us convidi a esmorzar, no; quina colla per donar res a ningú, els capellans.

P. Home, per ara, gràcies a Déu, no tinc de menester que ell m'en doni, d'esmorzar; si ho necessites, ja t'he dit alguna vegada que és més fàcil obtenir un favor d'un capellà que d'un ministre. A casa d'un ministre no hi poden trucar només els que porten una bona levita fins als peus; en canvi, a les rectories tenen la porta oberta per tothom i estic cert que tu no em citaràs cap cas d'un pobre que li hagi tocat marxar sense una almòina, petita o grossa.

E. Vaja, m'extranya que un home tan enlletat com tú, encara conservi aquesta classe de manies.

P. A mi el que m'extranya és que un home que se les dona de liberal i democrata com tú, tingui valor per abominar la idea o la conducta de ciutadans que, demés de no molestar al pròxim en el més mínim, viuen i obren completament dintre de la llei. Això, amic Sebi, es volguer negar la realitat, perquè tu saps sobradament que al nostre poble mateix hi ha persone; que el dia d'unes eleccions tabalegen a favor de l'esquerra i en canvi moltes vegades han tingut sort del capellà per poguer menjar i anar vestides.

E. Ara que parles d'eleccions; què en saps de tot això? Que s'en faran o no s'en faran?

P. Ja fas bé de canviar de conversa, ja, Sebi, perquè per aquesta part no hi tens res a fer, ja ho saps. Home, d'eleccions només sé tres coses; que diuen que pel febrer s'en faran; que si s'en fan tu votaras a l'esquerra i que si l'esquerra guanyava veuríem una seva fi més trista que la del sis d'octubre.

E. Bé; això qui ho sap.

P. Sí, home, sí, això és infal·lible. Mira, el conglomerat d'esquerres està format per dues classes de gent; l'una, que representa la inmensa majoria, es compon de tots aquells que pel seu mal cap, pels seus instins viciosos o bé per les seves desgràcies morals i materials, estan condemnats a no poguer disfrutar mai, ni un sol moment de tranquil·litat material ni espiritual; i l'altra, per cert una minoria, la formen aquests que, com ara tu, treballant bé i honradament, no us falta el pa de cada dia, posseïu una caseta i un hortet com deia en Macià, que en pau descanseu, un petit comerç o quelcom en fi,

## De l'Ajuntament

Sembla que tanmateix les coses de la Casa del Poble es van posant a to.

Ben poques vegades, ben segur, els empleats i acreedors de l'Ajuntament havien gaudit tan bones vigílies de Nadal.

Diem això perquè, segons tenim entès, aquests darrers dies s'ha pagat religiosament a tothom.

Ja era hora de que la nostra Corporació Municipal pogués veure's lliure d'aquesta fama de mal pagadora que d'uns anys a aquesta part venia sofrint per culpa o motius que avui no volem esbrinar.

A nosaltres, malgrat no tenir-hi res que veure, això ens alegra i ens anima, ja que, com honrats ciutadans, sentim i estimem les coses d'aquella Casa que al cap i a la fi és la Casa de tots.

Augmenta la nostra satisfacció el fet d'haver rebut l'encàrrec del nostre Ajuntament de reservar en el proper número de LA VALL DEL MOGENT l'espai necessari per a la inserció del balanç de fi d'any, cosa a la qual nosaltres accedim gustosament, convençuts de que ha de tenir molt bona acollida pel públic sensat en general.

Dimecres, doncs, LA VALL DEL MOGENT publicarà l'Estat de Comptes de l'Alcaldia de La Roca.

Ja era hora. Llegiu-lo!

que fa que disposeu d'una pesseta quan l'haveu de menester.

Naturalment, els primers amb vosaltres, i vosaltres amb ells, no podeu lligar de cap manera, perquè ells a vosaltres us odien com al més ric que hi hagi i vosaltres a ells els veieu els defectes grossos i incurables que posseeixen, però en canvi convergiu en una cosa; en l'odi a la religió. Els capellans us fan nosa, l'anar a missa trobeu que fa llonze, el confessar, un absurd...; en fi, els manaments de la llei de Déu us entrebanquen; trobeu que sense ells caminariu amb més desimboltura per aquesta vall de llàgrimes i de raons. Això, amic Sebi, és una equivocació, perquè l'home més salvatge necessita i té quelcom espiritual per a adorar; però en fi, és prou perquè el dia d'unes eleccions pogueu anar de bracel com germans. Però ve i guanyeu; com que per raó natural els

*L'escaure's avui la solemníssima festa de Nadal ha fet que avancem en un dia la publicació d'aquest número de LA VALL DEL MOGENT, cosa que pensem fer també amb el pròxim número per escaure's la festa de Cap d'Any.*

carrecs davanters se'ls han de quedar els que sobresurten i aquests són els de la caseta i l'hortet, es desencadena una lluita contra d'ells portada pels eters dissortats, tan plena d'exigències, de males intencions i d'actes de venjança, que irremissiblement han d'acabar fent tronollar el pedestal del poder, com va succeir el sis d'octubre, o d'una manera semblant.

Et creus tú que d'aquells fets en tenen la culpa les dretes?

E. Doncs, qui? Si el general Batet no hagués traït a en Companys, guanyava l'Esquerra.

P. Fuig, home, fuig; què saps tu d'en Batet i d'en Companys? Saps com hauria guanyat l'Esquerra? Si els rabassatres no haguessin estat tan exigents, no haguessin comès els abusos que varen cometre i els de l'Estat Català no haguessin estat una colla de benèits. De la forma que vols dir tú, no hauria estat l'Esquerra qui hauria guanyat; hauria estat l'Exèrcit i l'Exèrcit s'hi pensa a fer aquesta classe de bestieses. Sebi, perdona que ja han tocat les tres batallades i faria tard. A Déu.

E. A Déu, Pauet, a Déu.

PAU DE LES ANSIES